

Acesta nu este document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:TBMAR:2022:031.000007

cod operator 2618

ROMÂNIA
TRIBUNALUL MARAMUREȘ
SECȚIA PENALĂ

Dosar nr. (...)/182/2022/a1.1

ÎNCHEIEREA PENALĂ NR. 7/CCP/2022

Camera de consiliu

Sedința din 20 ianuarie 2022

PREȘEDINTE-JUDECĂTOR DE CAMERĂ PRELIMINARĂ: ALB CODRUȚA VIOLETA

JUDECĂTOR DE CAMERĂ PRELIMINARĂ: FRANCISC OVIDIU

GREFIER: GHERMAN MĂRIOARA

Ministerul Public reprezentat prin procuror TĂTARU OANA
de la Parchetul de pe lângă TRIBUNALUL MARAMUREȘ

Pe rol fiind soluționarea contestației formulate de inculpatul (...), arestat preventiv, aflat în Penitenciarul Gherla, împotriva încheierii penale nr. 67 din data de 11.01.2022 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei Baia Mare în dosarul nr. (...)/182/2022/a1.1, având ca obiect verificare măsuri preventive.

La apelul nominal s-a prezentat prin intermediul videoconferinței cu Penitenciarul Gherla, contestatorul-inculpat (...), asistat de apărătorul ales, domnul avocat Gîndac Cristian Călin, din cadrul Baroului Cluj.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care:

Conform art. 597 alin.2¹ Cod procedură penală, condamnatul aflat în stare de detenție sau internat într-un centru educativ poate participa la judecată în vederea rezolvării situațiilor reglementate în prezentul titlu și prin intermediul videoconferinței, la locul de deținere, cu acordul său și în prezența apărătorului ales sau numit din oficiu și, după caz, a interpretului.

Dezbaterrea cauzei s-a realizat prin intermediul videoconferinței.

Președintele completului de judecători de cameră preliminară îl identifică pe contestatorul-inculpat (...) și îi solicită să precizeze dacă își menține contestația.

Contestatorul-inculpat (...) arată că își menține contestația.

Președintele completului de judecători de cameră preliminară constată că la dosarul cauzei s-a depus de către apărătorul ales al contestatorului-inculpat (...), domnul avocat Gîndac Cristian Călin prin serviciul registratură al instanței, un memoriu cuprinzând motivele contestației.

Apărătorul ales al contestatorului-inculpat (...), domnul avocat Gîndac Cristian Călin, depune la dosarul cauzei împuternicire avocațială și în probațiune, depune un set de print – scrinuri de pe filmarea video din parcare subterană de la VIOVO MALL și concluziile scrise depuse în fața judecătorului de la prima instanță, cu unele rectificări, pentru că a văzut că analiza unor acte materiale din cuprinsul infracțiunii de amenințare au fost analizate în cuprinsul infracțiunii de hărțuire.

La întrebarea președintelui completului de judecători de cameră preliminară, apărătorul ales al contestatorului-inculpat (...), domnul avocat Gîndac Cristian Călin și reprezentantul parchetului arată că nu au cereri de formulat.

Nefiind cereri sau chestiuni prealabile dezbaterii contestației, președintele completului de judecători de cameră preliminară dă cuvântul asupra acesteia.

Apărătorul ales al contestatorului-înclupat (...), domnul avocat Gîndac Cristian Călin, solicită admiterea contestației formulate, să se desființeze încheierea pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei Baia Mare și în rejudecare, să se dispună revocarea măsurii arestului preventiv pentru că, din punctul său de vedere, temeiurile care au stat la baza luării și ulterior menținerii acestei măsuri nu se mai susțin și nici nu au intervenit motive noi. Totuși, dacă se va aprecia că inculpatul trebuie menținut sub puterea unei măsuri preventive, solicită, în principal, să se înlocuiască măsura arestului preventiv cu măsura controlului judiciar și în subsidiar, cu măsura arestului la domiciliu. a criticat încheierea judecătorului de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei Baia Mare, în primul rând pentru nelegalitate. Așa cum se poate observa din lecturarea acesteia, motivarea lipsește cu desăvârșire și spune acest lucru pentru că încă nu îi este clar, după 37 de zile de arest preventiv petrecute de inculpat, care sunt motivele care au stat la baza luării acestei măsuri. Dacă stăm să analizăm încheierea judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Judecătoriei Baia Mare de la momentul la care s-a formulat referatul cu propunere de luare a măsurii arestului preventiv, într-adevăr, judecătorul face o analiză proprie asupra materialului probator existent la dosarul cauzei și motivează concret asupra pericolului social și reține că, cu toate că, așa cum ar apărea în abstract, că inculpatul prezintă un pericol public pentru societate, judecătorul reține că acel pericol este provocat în mare parte de persoana vătămată. În contestație s-a admis contestația și s-a înlocuit controlul judiciar cu arest preventiv pe o lipsă de motivare. Deci, nici măcar nu este motivată încheierea. În două paragrafe se face referire că din probele administrate rezultă că prezintă un pericol public. Din punctul său de vedere, nu se poate pune în discuție o asemenea motivare, când vorbim de cea mai gravă dintre măsurile preventive. În acest sens, Curtea Europeană crede că este destul de clară, în sensul că regula este că un inculpat trebuie să fie judecat în libertate și, pe de altă parte, măsura arestului preventiv este cea mai gravă dintre cele prevăzute de legislația noastră și a altor state, sens în care și motivarea trebuie să fie pe măsură. Mai mult decât atât, judecătorul de cameră preliminară, deși are obligația legală să analizeze din oficiu oportunitatea înlocuirii unor măsuri preventive mai blânde, se rezumă strict la a analiza condițiile și proporționalitatea și oportunitatea luării măsurii preventive a controlului judiciar, fără să se analizeze și măsura arestului la domiciliu. Chiar dacă ei nu au solicitat, avea această obligație, din oficiu, judecătorul să realizeze o analiză proprie. Încă un aspect relevant: a formulat concluzii scrise 15 pagini, a analizat tot dosarul de urmărire penală și judecătorul de cameră preliminară de la prima instanță, într-o singură frază face referire la faptul că acestea vizează chestiuni de fond și nu vor fi analizate la acest moment procesual. Este de acord că în această etapă nu putem vorbi de chestiuni de fond, dar nu știe cum s-ar putea lua o măsură preventivă fără a fi analizată probațiunea din dosar în concret, că în abstract, dacă ar sta să analizeze, din toate probele existente la dosar, crede că la fiecare inculpat rezultă că acesta prezintă câte un pericol public. Or, chiar dacă suntem în acest moment procesual, trebuie analizată probațiunea din dosar cel puțin cu privire la existența sau inexistența unui pericol și cu privire la proporționalitatea, oportunitatea și necesitatea măsurilor preventive, or, pur și simplu, judecătorul de cameră preliminară se rezumă la a spune că acestea sunt aspecte de fond și nu pot fi avute în vedere. Din punctul său de vedere, dacă stăm să analizăm concret dosarul, cu toate că suntem în etapa camerei preliminare, vom constata faptul că, din declarația persoanei vătămate din data de 16.12, aceasta spune că, atât evenimentul din data de 3.12, cât și cel din 11.11 i-au creat o stare de temere. Deci, din toate infracțiunile și actele materiale pentru care inculpatul a fost trimis în judecată, persoana vătămată inclusiv, susține că doar două dintre evenimente i-au cauzat o stare de temere. Una este reținută ca infracțiune de hărțuire și, după cum bine știm, elementul material al infracțiunii de hărțuire presupune să

fie în mod repetat, or, dacă avem un singur act material, nu putem vorbi de hărțuire. În ceea ce privește infracțiunea de amenințare, singura la care persoana vătămată face referire că i-a cauzat o stare de temere, nu există probe cu privire la ea. Se surprinde de către camera video din incinta parcării Vivo Mall că inculpatul i-ar fi stropit mașina și inclusiv persoana vătămată spune” mi-era frică să nu rămână pătat parbrizul”, atât. Apoi, persoana vătămată susține că s-a întâlnit cu inculpatul și acesta i-a adresat o serie de amenințări, dar nu există probe. Singura probă care există este susținerea persoanei vătămate. Mai mult, actul material la care persoana vătămată face referire cu privire la infracțiunea de hărțuire, cu acele poze, cu lumânările puse sub ușa, este efectiv singura probă cu privire la acest acte material, tot așa, o fotografie postată de către persoana vătămată. În ceea ce privește infracțiunea de lovire sau alte violențe, exact așa cum rezultă din fotografiile pe care le-a depus, organul de urmărire penală, la momentul la care face transcrierea imaginilor în cuprinsul procesului verbal, nu face referire la nici una dintre acțiunile în care persoana vătămată îl lovește, îl împinge pe inculpat. A făcut print – scrinuri pentru a se vedea de câte ori persoana vătămată îl lovește pe inculpat și nu se reține niciunde. În procesul verbal de redare întocmit de organele de urmărire penală nu apare nici măcar o precizare de acest fel, sens în care nu se reține nici starea de provocare, o altă chestiune care conduce la aprecierea pericolului social al inculpatului. Din aceste considerente, din punctul său de vedere, lăsând la o parte încadrarea juridică dată faptelor pentru că, bineînțeles, se poate schimba și nu face obiectul camerei preliminare, tot dosarul este fundamentat pe niște acuzații care, din start, nu întrunesc elementele constitutive. Or, nu se poate reține, că dacă stăm să analizăm strict rechizitoriul, foarte interesant că procurorul de caz la momentul la care întocmește rechizitoriul, spune că i-au cauzat o stare de temere, dar starea respectivă de temere nu rezultă de nici unde, singura declarație la care a făcut referire se referă strict la două acte materiale, restul este pur și simplu contribuția procurorului în care doamna procuror apreciază că i-a cauzat o stare de temere, dar starea de temere nu rezultă de niciunde. Pe de altă parte, în ceea ce privește faptul că inculpatul s-a aflat sub puterea măsurii preventive a controlului judiciar, acesta a respectat în totalitate obligațiile impuse în sarcina sa, nu are antecedente penale. Așa acum reține judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Judecătoriei Baia Mare la momentul la care a respins propunerea parchetului, acțiunile sale au fost provocate, în mod constant, de persoana vătămată și crede că este un aspect extrem de important ca să se poată aprecia pericolozitatea lui și dacă există un pericol real pentru societate, ca el să fie judecat în stare de libertate. Din aceste considerente, apreciază că măsura și motivele care au stat la baza luării și ulterior a prelungirii măsurii preventive nu se susțin și nici nu au intervenit temeiuri noi. Din punctul său de vedere, nu se justifică luarea nici unei măsuri preventive, nici măcar a controlului judiciar, dar totuși, dacă completul consideră că se impune menținerea acestuia sub puterea unei măsuri preventive, în primul rând, controlul judiciar satisface exigențele atât de proporționalitate, cât și de necesitate pentru că ne aflăm în faza camerei preliminare, probele au fost administrate, faza de urmărire penală s-a finalizat, nici măcar nu a încercat vreo secundă să influențeze alți martori sau alte persoane care au alte calități în dosar, s-a prezentat la chemarea organelor judiciare, astfel încât, din punctul său de vedere, nu prezintă interes public. În ideea în care se va aprecia că această măsură este prea blândă, singura care ar putea fi cea mai aspră în acest moment, din punctul său de vedere ar fi arestul la domiciliu. Pentru toate aceste considerente solicită a se dispune în consecință.

Reprezentantul Ministerului Public, analizând actele și lucrările dosarului, apreciază că este nefondată contestația formulată, solicită a se respinge și a se constata, pe cale de consecință, că încheierea judecătorului de drepturi și libertăți este legală și temeinică, că au fost analizate toate aspectele avute în vedere de apărare, că s-a făcut referire la îndeplinirea condițiilor legale pentru a se menține această măsură, că inculpatul se află, în continuare, în situația prevăzută de art. 223 al. 2 Cod procedură penală, că aceste dispoziții se coroborează cu cele de la art. 202 Cod procedură penală, s-a făcut referire la probele care au condus la luarea acestei măsuri, la temeiurile care și în prezent subzistă și care se mențin și care conduc la concluzia că lăsarea în libertate a inculpatului prezintă un pericol ridicat pentru ordinea publică. S-a apreciat asupra naturii infracțiunilor, asupra gravității faptelor, care rezultă din împrejurările în care au fost săvârșite faptele, la persoana inculpatului, care a persistat în activitatea infracțională, sens în care s-a apreciat ca fiind oportun și necesar a fi luată această măsură, în raport de toate aceste aspecte. Ca atare, solicită a se respinge contestația ca nefondată, a se constata că măsura arestului preventiv este legală și temeinică și că aceasta este necesar a fi menținută în continuare în vederea scopului pentru care măsura a fost inițial luată.

Contestatorul-inculpat (...), având ultimul cuvânt, arată că îi pare rău că l-a lovit pe (...), dar a cedat după ce a fost lovit de acesta de vreo 7 ori, împins, înjurat. Și el l-a înjurat. Solicită a se ține cont de faptul că nu are antecedente penale până la 39 de ani, să se țină cont de print – scrinurile depuse la dosar de către avocatul său, din care se poate vedea de câte ori a fost lovit înainte să-l lovească și el pe (...). A făcut și el plângere atunci, în data de 18, imediat după incident, înainte ca (...) să facă plângerea, însă în rechizitoriu apare a că a făcut-o în data de 19. Îi pare rău că a reacționat așa, dar a fost după ce a fost lovit și provocat și după un an în care a mai fost provocat de către acesta.

COMPLETUL DE JUDECĂTORI DE CAMERĂ PRELIMINARĂ

Prin încheierea penală nr. 67 din data de 11.01.2022 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei Baia Mare în dosarul nr. (...)/182/2022/a1.1, s-au respins cererile de revocare sau de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura controlului judiciar, formulate de inculpat, prin apărătorul acestuia.

În baza art. 348 raportat la art. 207, alin. 4 Cod procedură penală, s-a constatat legalitatea și temeinicia măsurii arestării preventive luată față de inculpatul (...), cu adresa pentru comunicarea actelor de procedură la Cabinet Avocat Gîndac Cristian - Călin – Cluj Napoca, str. Calea Dorobanților, nr. 112, bl. G2, et. 2, ap. 28, jud. Cluj. fără antecedente penale, în prezent arestat preventiv în C.R.A.P. Maramureș, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de hărțuire, amenințare în formă continuată și lovire sau alte violențe, prevăzute de: art. 208 alin. 1 și 2 Cod penal, art. 206 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (6 acte materiale) și art. 193 alin. 2 Cod penal, totul cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal, măsură dispusă prin Încheierea penală nr. 96/CDL/15.12.2021 a Tribunalului Maramureș, în baza căreia s-a emis mandatul de arestare preventivă nr. 47/UP/15.12.2021, pe care a menținut-o pentru următoarele 30 de zile.

În baza art. 275, alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat au rămas în sarcina acestuia.

Pentru a pronunța această încheiere, prima instanță a avut în vedere următoarele:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria Baia Mare nr. 314/P/2021 din data de 04.01.2022, inculpatul (...) a fost trimis în judecată, în stare de arest

preventiv, pentru săvârșirea infracțiunilor de hărțuire, amenințare în formă continuată și lovire sau alte violențe, prevăzute de: art. 208 alin. 1 și 2 Cod penal, art. 206 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (6 acte materiale) și art. 193 alin. 2 Cod penal, totul cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal.

Dosarul cauzei a fost înregistrat pe rolul instanței sub nr. (...)/182/2022, la data de 04.01.2022.

În cursul urmăririi penale, prin Încheierea penală nr. 3884/09.12.2021 a Judecătoriei Baia Mare, judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Judecătoriei Baia Mare a respins propunerea formulată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Baia Mare și a luat față de inculpat, pe o durată de 60 zile, măsura preventivă a controlului judiciar.

Prin Încheierea penală nr. 96/CDL/15.12.2021 a Tribunalului Maramureș, completul de judecatori de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului Maramureș a admis contestația formulată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Baia Mare, a admis propunerea formulată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Baia Mare și a dispus arestarea preventivă a inculpatului (...) pe o durată de 30 de zile, fiind emis mandatul de arestare preventivă nr. 47/UP/15.12.2021.

Analizând măsura arestării preventive dispusă față de inculpatul (...), în raport cu actele și lucrările dosarului, dar și cu dispozițiile legale incidente, judecătorul de cameră preliminară a apreciat că aceasta este legală și temeinică, întrucât temeiurile care au determinat luarea acestei măsuri se mențin, nu s-au modificat până la acest moment procesual, și impun în continuare măsura privativă de libertate menționată.

Astfel, potrivit art. 202, alin. 1 Cod de procedură penală, „măsurile preventive pot fi dispuse dacă există probe sau indicii temeinice din care rezultă suspiciunea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune și dacă sunt necesare în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, al împiedicării sustragerii suspectului ori a inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată ori al prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni”.

Alineatul 3 al art. 202 din Codul de procedură penală, prevede că „orice măsură preventivă trebuie să fie proporțională cu gravitatea acuzației aduse persoanei față de care este luată și necesară pentru realizarea scopului urmărit prin dispunerea acesteia”.

Judecătorul de cameră preliminară a reținut că, în accepțiunea C.E.D.O., suspiciunea rezonabilă presupune existența unor fapte sau informații apte să convingă un observator obiectiv că este posibil ca persoana în cauză să fi săvârșit infracțiunea.

În cauză, s-a apreciat că se menține suspiciunea rezonabilă că inculpatul ar fi autorul infracțiunilor pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală, în acest sens fiind avute în vedere: procese – verbale de redare înregistrări audio – video, fotografii judiciare și suporturi optice (filele 154 – 161, filele 164 – 165, filele 168 – 202 și fila 336, filele 338 – 341); adresa nr. 130358/02.11.2021 a Serviciului de Telecomunicații Speciale (filele 204 – 205); proces – verbal privind redarea înregistrărilor efectuate de Serviciul de Telecomunicații Speciale cu ocazia apelării SNUAU 112 de către persoana vătămată și suport optic (filele 206 – 210 și fila 337); procese – verbale întocmite de către organele de cercetare penală cu ocazia intervenției la sesizările persoanei vătămate efectuate prin SNUAU 112 (fila 41, filele 219 – 220); proces – verbal întocmit de către organele de cercetare penală cu ocazia examinării localizării unor imobile (filele 211 – 213); certificat medico – legal nr. 1085/19.11.2021 al Serviciului Județean de Medicină Legală Maramureș (fila 92); mesajele depuse de persoana vătămată, care i-au fost trimise sau au fost postate de inculpat și dovada apelurilor primite de persoana vătămată și suport optic (filele 69 – 88 și fila 335); mesajele depuse de persoana vătămată cuprinzând corespondența sa cu martora (...) (filele 55 – 68); fotografiile realizate de persoana vătămată (filele 215 – 216); declarații martori (filele 110 – 145); declarații persoană vătămată (...) (filele 44 – 53, filele 90 - 91 și filele 346 – 347);

declarație persoană vătămată (...) (filele 93 – 94); declarații inculpat (fila 96, fila 98, filele 103 – 104, filele 106 – 109 și filele 346 – 347).

Potrivit art. 223, alin. 2 Cod procedură penală, „măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată și dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit (...) o altă infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani ori mai mare și, pe baza evaluării gravității faptei, a modului și a circumstanțelor de comitere a acesteia, a anturajului și a mediului din care acesta provine, a antecedentelor penale și a altor împrejurări privitoare la persoana acestuia, se constată că privarea sa de libertate este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică”.

Judecătorul de cameră preliminară a reținut că, în cauză, este îndeplinită condiția impusă de prima teză a art. 223, alin. 2 Cod procedură penală, întrucât din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit infracțiunea de lovire sau alte violențe, pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de la 6 luni la 5 ani închisoare sau amendă.

Analiza condiției pericolului social se realizează prin raportare la gravitatea infracțiunilor pentru care a fost trimis în judecată inculpatul, la frecvența infracțiunilor de același gen săvârșite și la necesitatea unei prevenții generale.

În cauză, starea de pericol pentru ordinea publică se deduce din natura și gravitatea presupuselor fapte, dată de modalitatea concretă în care se presupune că a fost comisă, din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultând suspiciunea rezonabilă că:

În perioada 28.11.2020 – 04.10.2021, în mod repetat, fără drept, inculpatul ar fi urmărit-o pe persoana vătămată (...), pe raza municipiului Baia Mare – la locul de muncă, la adresa unde locuiește, precum și în trafic și pe raza orașului Șomcuta Mare, la locuința părinților persoanei vătămate, i-ar fi supravegheat în mod repetat locuința și locul de muncă, cauzându-i persoanei vătămate o stare de temere și ar fi efectuat în mod repetat apeluri telefonice cu număr ascuns pe numărul de telefon mobil al persoanei vătămate și i-ar fi trimis în mod repetat mesaje denigratoare pe rețelele de socializare, de pe diferite conturi, care prin frecvență și conținut i-au cauzat o stare de temere persoanei vătămate.

În baza aceleiași rezoluții infracționale, în datele de 14.02.2021, 08.03.2021, 05.08.2021, 26.09.2021, 18.11.2021 și 03.12.2021, inculpatul ar fi amenințat-o pe persoana vătămată (...) cu acte de violență și cu moartea, amenințări de natură să îi producă acesteia o stare de temere.

În data de 18.11.2021, în jurul orei 18:00, în timp ce se afla în parcare subterană a complexului comercial Vivo Mall, situat în municipiul Baia Mare, strada Victoriei nr. 73, județul Maramureș, inculpatul ar fi exercitat acte de violență asupra persoanei vătămate (...), care ar fi suferit în urma agresiunii o leziune ce a necesitat pentru vindecare 5 – 6 zile de îngrijiri medicale.

Asemenea infracțiuni au o rezonanță deosebită în rândul comunității, fiind apreciate de către judecătorul de cameră preliminară ca fiind de natură a tulbura opinia publică și de a îi afecta grav încrederea într-un sistem real de valori, generând atitudini de neîncredere la adresa organelor statului chemate să protejeze ordinea socială, în lipsa unei reacții ferme.

De asemenea, referitor la considerațiile făcute de către inculpat prin apărător ales, privind inexistența infracțiunilor pentru care inculpatul a fost trimis în judecată prin rechizitoriul emis la data de 04.01.2022 în dosarul nr. 314/P/2021 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Baia Mare, judecătorul de cameră preliminară a reținut faptul că acestea privesc chestiuni de fond care urmează a fi analizate în cursul judecății.

Cu privire la persoana inculpatului, judecătorul de cameră preliminară a avut în vedere criteriile impuse de teza a doua a art. 223, alin. 2 Cod procedură penală, sens în care a reținut că, pe parcursul cercetărilor efectuate în cauză inculpatul a avut o atitudine de recunoaștere parțială a infracțiunilor reținute în sarcina sa, prezentând versiuni și justificări proprii cu

privire la o parte dintre actele materiale din conținutul infracțiunilor și s-a prevalat de dreptul la tăcere cu privire la o parte dintre aceste acte materiale.

Judecătorul de cameră preliminară a observat, de asemenea, că, deși inculpatul cunoștea că împotriva sa se instrumentează o cauză penală, a ignorat demersurile autorităților judiciare și a persistat în activitatea infracțională, săvârșind după punerea în mișcare a acțiunii penale cu intenție o nouă infracțiune, împrejurare în raport cu care înscrisurile depuse la dosarul cauzei, cu privire la persoana inculpatului, apar ca irelevante în privința verificării legalității măsurii arestării preventive.

Totodată, judecătorul de cameră preliminară a apreciat că măsura arestării preventive este în continuare proporțională cu gravitatea acuzației adusă inculpatului și necesară în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal și al prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni, fiind singura măsură aptă să protejeze în mod eficient interesul public.

Inculpatul a fost arestat preventiv în data de 15.12.2021, acesta aflându-se sub puterea măsurii preventive de doar 28 zile. Aprecierea duratei rezonabile a detenției se face luându-se în considerare circumstanțele concrete ale fiecărui caz, pentru a se vedea în ce măsură există indicii cu privire la un interes public real care, fără a fi adusă atingere prezumției de nevinovăție, are o pondere mai mare decât cea a regulii generale a judecării în stare de libertate, or, în speță, presupusele fapte săvârșite de inculpat aduc atingere bunei desfășurări a ordinii sociale și reclamă menținerea stării de arest preventiv a acestuia.

Pe cale de consecință, judecătorul de cameră preliminară a apreciat că temeiurile care au determinat luarea măsurii arestării preventive se mențin, motiv pentru care, constatând legalitatea și temeinicia măsurii arestării preventive, a menținut această măsură pentru următoarele 30 de zile.

Cu privire la solicitarea formulată de inculpat, prin apărător, în sensul revocării măsurii arestării preventive sau de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura controlului judiciar, judecătorul de cameră preliminară a apreciat că, față de considerentele de mai sus, solicitarea de revocare a măsurii arestării preventive nu poate fi admisă, iar măsura controlului judiciar nu este suficientă pentru realizarea scopului prevăzut la art. 202, alin. 1 Cod procedură penală și nici oportună la acest moment procesual, în raport de argumentele expuse anterior, cererile respective fiind respinse.

Împotriva acestei încheieri a formulat contestație inculpatul (...), prin apărător ales, solicitând, în esență, admiterea contestației formulate, desființarea acesteia și înlocuirea măsurii arestării preventive cu cea a controlului judiciar întrucât, la acest moment, nu mai subzistă în plenitudinea lor și cumulativ, toate temeiurile avute în vedere la luarea măsurii arestării preventive, iar în subsidiar, a solicitat înlocuirea arestului preventiv cu măsura arestului la domiciliu.

Procedând la examinarea contestației prin prisma motivelor invocate dar și din oficiu judecătoria de cameră preliminară reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 207 alin. 6 Cod procedură penală, în tot cursul procedurii de cameră preliminară, judecătorul de cameră preliminară, din oficiu, verifică periodic, dar nu mai târziu de 30 de zile, dacă subzistă temeiurile care au determinat luarea măsurii arestării preventive sau dacă au apărut temeiuri noi, care să justifice menținerea acestei măsuri.

Analizând legalitatea și temeinicia măsurii arestării preventive prin raportare la dispozițiile legale, completul de judecători de cameră preliminară constată că, în mod întemeiat, prima instanță a reținut că temeiurile care au determinat arestarea preventivă a inculpatului Văduva Costin subzistă și impun în continuare privarea de libertate a acestuia.

În raport de dispozițiile legale pertinente în materia arestării preventive, respectiv cele prevăzute de art. 202 alin. 1 Cod procedură penală, referitoare la scopul măsurilor preventive, precum și cele prevăzute de art. 223 alin. 2 Cod procedură penală, luând în considerare atât natura infracțiunilor imputate, cât și limitele de pedeapsă, circumstanțele faptice și personale

ale inculpatului, se constată că există minimul de date și informații cerut și de CEDO, ce legitimează ingerința autorității judiciare în dreptul inculpatului la libertate, măsura arestării preventive fiind în continuare proporțională cu gravitatea acuzațiilor penale și, totodată, necesară pentru buna derulare a procesului penal și înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică.

Astfel, în cauză, se menține suspiciunea rezonabilă privind comiterea de către inculpat a infracțiunilor de hărțuire, amenințare în formă continuată și lovire sau alte violențe, prevăzute de: art. 208 alin. 1 și 2 Cod penal, art. 206 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (6 acte materiale) și art. 193 alin. 2 Cod penal, totul cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal, reținându-se că, în perioada 28.11.2020 – 04.10.2021, în mod repetat, fără drept, inculpatul ar fi urmărit-o pe persoana vătămată (...), pe raza municipiului Baia Mare – la locul de muncă, la adresa unde locuiește, precum și în trafic și pe raza orașului Șomcuta Mare, la locuința părinților persoanei vătămate, i-ar fi supravegheat în mod repetat locuința și locul de muncă, cauzându-i persoanei vătămate o stare de temere și ar fi efectuat în mod repetat apeluri telefonice cu număr ascuns pe numărul de telefon mobil al persoanei vătămate și i-ar fi trimis în mod repetat mesaje denigratoare pe rețelele de socializare, de pe diferite conturi, care prin frecvență și conținut i-au cauzat o stare de temere persoanei vătămate.

În baza aceleiași rezoluții infracționale, în datele de 14.02.2021, 08.03.2021, 05.08.2021, 26.09.2021, 18.11.2021 și 03.12.2021, inculpatul ar fi amenințat-o pe persoana vătămată (...) cu acte de violență și cu moartea, amenințări de natură să îi producă acesteia o stare de temere.

În data de 18.11.2021, în jurul orei 18:00, în timp ce se afla în parcare subterană a complexului comercial Vivo Mall, situat în municipiul Baia Mare, strada Victoriei nr. 73, județul Maramureș, inculpatul ar fi exercitat acte de violență asupra persoanei vătămate (...), care ar fi suferit în urma agresiunii leziuni ce au necesitat pentru vindecare 5 – 6 zile de îngrijiri medicale.

Verificând actele dosarului, completul de judecători de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Maramureș constată că temeiurile care au determinat arestarea preventivă a inculpatului (...) se mențin în continuare, neapărând temeiuri noi de natură a justifica înlocuirea arestării preventive cu o altă măsură mai puțin restrictivă de drepturi.

Astfel, pe lângă probațiunea care confirmă suspiciunea rezonabilă a săvârșirii infracțiunilor care constituie obiect al acuzației, completul de judecători de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Maramureș apreciază că măsura arestării preventive dispusă față de inculpat se impune a fi menținută în continuare, fiind singura de natură a duce la înlăturarea pericolului pentru ordinea publică, ce ar fi reprezentat de lăsarea în libertate a inculpatului.

Completul de judecători de cameră preliminară are în vedere pericolul concret al faptelor, precum și pericolozitatea acestuia, care rezultă din modalitatea în care se presupune că a săvârșit faptele.

În aprecierea judecătorilor de cameră preliminară din cadrul tribunalului, lăsarea inculpatului sub măsura preventivă a controlului judiciar sau în arest la domiciliul său ar spori, pe de o parte, riscul comiterii unor noi infracțiuni similare, iar pe de altă parte, se constată că nu există garanții suficiente pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, cauza aflându-se în procedura camerei preliminare.

De asemenea, săvârșirea de către inculpat a unei alte infracțiuni cu intenție, după punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva sa, denotă o pericolozitate sporită a acestuia.

În ceea ce privește proporționalitatea măsurii, la acest moment procesual se apreciază că o altă măsură mai puțin restrictivă nu este suficientă pentru realizarea scopului prevăzut de

lege, buna administrare a justiției și protejarea interesului public, în sensul eliminării riscului repetării faptelor.

Completul de judecători de cameră preliminară apreciază că nu există garanții suficiente că inculpatul, dacă nu ar mai fi plasat în custodia autorităților, nu ar încerca să contacteze părți din dosar și martori.

De asemenea, având în vedere că inculpatul se află în stare de arest preventiv de aproximativ o lună de zile, completul de judecători de cameră preliminară apreciază că termenul nu a depășit caracterul rezonabil al unei astfel de măsuri, având în vedere complexitatea cauzei, precum și faptul că autoritățile judiciare au dat dovadă de celeritate în cercetarea faptelor.

Inculpatul a fost arestat preventiv în data de 15.12.2021, astfel că judecătorii de cameră preliminară apreciază că nu a fost depășită durata rezonabilă a detenției, practic acesta aflându-se sub puterea măsurii preventive de o lună de zile.

În consecință, apreciind că instanța de fond a făcut corecta aplicare a dispozițiilor art. 348 alin. 2 Cod procedură penală raportat la art. 207 Cod procedură penală, judecătorii de cameră preliminară vor respinge ca nefondată contestația formulată de inculpatul (...).

În temeiul art. 275 alin. 2 Cod procedură penală, inculpatul va fi obligat să plătească statului suma de 300 lei cheltuieli judiciare.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Respinge ca nefondată contestația formulată de **inculpatul (...)**, arestat preventiv, aflat în Penitenciarul Gherla, împotriva încheierii penale nr. 67 din data de 11.01.2022 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei Baia Mare în dosarul nr. (...)/182/2022/a1.1.

Conform art. 275 alin. 2 din Codul de procedură penală obligă contestatorul-inculpat (...) la plata către stat a sumei de 300 lei reprezentând cheltuieli judiciare.

Definitivă.

Pronunțată în camera de consiliu azi, 20 ianuarie 2022.

Președinte

Judecător de cameră preliminară
Alb Codruța Violeta

Judecător de cameră preliminară
Francisc Ovidiu

Grefier Gherman
Mărioara

Red.A.C.V./T.red.G.M.

27.01.2022 - 2 ex.

Judecător la fond: Marcu Iacob Cătălin

ROMÂNIA
TRIBUNALUL MARAMUREȘ
SECȚIA PENALĂ

Dosar nr. (...)/182/2022/a1.2

ÎNCHEIEREA PENALĂ NR. 18/CCP/2022

Camera de consiliu

Ședința din 17 februarie 2022

PREȘEDINTE-JUDECĂTOR DE CAMERĂ PRELIMINARĂ: FRANCISC OVIDIU
JUDECĂTOR DE CAMERĂ PRELIMINARĂ: ALB CODRUȚA VIOLETA GREFIER:
GERMAN MĂRIOARA

Ministerul Public reprezentat prin procuror TĂTARU OANA
de la Parchetul de pe lângă TRIBUNALUL MARAMUREȘ

Pe rol fiind soluționarea contestației formulate de inculpatul (...), arestat preventiv, aflat în Penitenciarul Gherla, împotriva încheierii penale nr. 379 din data de 4.02.2022 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei Baia Mare în dosarul nr. (...)/182/2022/a1.2, având ca obiect verificare măsuri preventive.

La apelul nominal făcut în ședința din camera de consiliu s-a prezentat, prin intermediul videoconferinței cu Penitenciarul Gherla, contestatorul-inculpat (...), asistat de apărătorii aleși, domnul avocat Gîndac Cristian Călin, din cadrul Baroului Cluj și doamna avocat Danciu Ileana, din cadrul Baroului Maramureș.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care:

Conform art. 597 alin.2¹ Cod procedură penală, condamnatul aflat în stare de detenție sau internat într-un centru educativ poate participa la judecată în vederea rezolvării situațiilor reglementate în prezentul titlu și prin intermediul videoconferinței, la locul de deținere, cu acordul său și în prezența apărătorului ales sau numit din oficiu și, după caz, a interpretului.

Dezbaterile cauzei s-a realizat prin intermediul videoconferinței.

Președintele completului de judecatori de cameră preliminară îl identifică pe contestatorul-inculpat (...), îi solicită să precizeze dacă își menține contestația și dacă solicită judecarea la acest termen.

Contestatorul-inculpat (...) arată că își menține contestația și solicită judecarea ei la termenul de azi.

Apărătorul ales al contestatorului-inculpat (...), domnul avocat Gîndac Cristian Călin, depune la dosar concluzii scrise.

Apărătorul ales al contestatorului-inculpat (...), doamna avocat Danciu Ileana, depune la dosar memoriu privind motivele contestației.

La întrebarea președintelui completului de judecatori de cameră preliminară, apărătorii aleși ai contestatorului-inculpat (...), domnul avocat Gîndac Cristian Călin, doamna avocat Danciu Ileana și reprezentantul parchetului arată că nu au cereri de formulat.

Nefiind cereri sau chestiuni prealabile dezbaterii contestației, președintele completului de judecatori de cameră preliminară dă cuvântul asupra acesteia.

Apărătorul ales al contestatorului-inculpat (...), domnul avocat Gîndac Cristian Călin, arată că va puncta doar câteva aspecte esențiale. A dezvoltat în scris, pe larg, toate motivele. În principal, solicită admiterea contestației, desființarea încheierii atacate și

trimiterea spre rejudecare, iar în subsidiar, în măsura în care se apreciază că motivele pentru care ei apreciază că s-ar impune trimiterea spre rejudecare nu sunt întemeiate, să se desființeze încheierea și în rejudecare, să se constate că temeiurile care au stat la baza luării și ulterior prelungirii arestului preventiv nu mai subzistă, nu au intervenit temeiuri noi și în consecință, să se dispună revocarea măsurii preventive, iar în măsura în care totuși, se consideră că se impune plasarea inculpatului sub puterea unei măsuri preventive, în principal, solicită înlocuirea măsurii arestului preventiv cu măsura controlului judiciar, iar în subsidiar, cu măsura arestului la domiciliu. Apreciază că încheierea atacată este nelegală și se impune rejudecarea, întrucât, după analiza atentă a încheierii primei instanțe, încheierea atacată, în comparație cu încheierea anterioară, când s-a mai verificat o dată legalitatea și temeinicia măsurii preventive și s-a menținut aceasta pe o perioadă de încă 30 de zile, singura sintagmă care diferă între cele două încheieri este perioada în care inculpatul se află în stare de arest, respectiv mai puțin de 28 de zile, versus, mai puțin de două luni. În rest, încheierile sunt trase la xerox. Din această perspectivă, din punctul său de vedere, jurisprudența CEDO este destul de clară, în sensul că, încheierea trebuie să confere o garanție reală, atât părților, cât și inculpatului, pe motiv că instanța a analizat considerentele pro și contra, atât cele invocate de apărare, cât și din oficiu, pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, având în vedere că ne aflăm în procedura camerei preliminare. Or, din această perspectivă, nu au nici o garanție și se încalcă, din punctul său de vedere, dreptul la un proces echitabil și cu atât mai mult art. 5 alin. 1 din CEDO, pe motiv că prima instanță nici măcar nu analizează nici un aspect, nici invocat de ei și nici din oficiu. Pur și simplu au aceeași încheiere la care se modifică strict durata la care inculpatul se află în stare de arest și atât. Din punctul său de vedere, crede că totuși, legiuitorul și nu numai legiuitorul nostru, dar și jurisprudența CEDO este destul de clară în acest sens și totuși, ar trebui ca acea garanție la care se face referire să fie respectată, nu să ajungem să ținem oamenii în arest pe un copy - paste, la care modificăm două cuvinte. Pe de altă parte, un alt motiv de nelegalitate, care iarăși rezidă din faptul că încheierea este un copy - paste la încheierea anterioară, este faptul că inițial, au cerut, în principal revocarea măsurii arestului preventiv și în subsidiar înlocuirea doar cu măsura controlului judiciar. După cum bine știm, instanța are obligația, din oficiu, să analizeze proporționalitatea, oportunitatea și necesitatea graduală a fiecărei măsuri preventive, chiar dacă apărarea nu a solicitat acest lucru. Bineînțeles că prima instanță, prin încheierea anterioară, nici nu s-a obosit să facă referire la rest la domiciliu, bănuiește că pe considerentele că apărarea nu a solicitat, deși această obligație revine instanței. Acum, prin încheierea atacată a solicitat în principal, înlocuirea măsurii arestului preventiv cu control judiciar și în subsidiar cu arest la domiciliu. În afară de dispozitiv, nu vede niciunde, nici o referire la arest la domiciliu. A înțeles că instanța analizează că măsura controlului judiciar ar fi prea blândă și nu este oportună și așa mai departe, cu toate că oricum, nici motivarea nu este în realitate o motivare adevărată dar, având în vedere faptul că instanța analizează cea mai puțin gravă sau cea mai puțin restrictivă dintre măsurile restrictive de libertate, pe următoarea nu o analizează, ceea ce, din punctul său de vedere, este un motiv de nelegalitate, instanța având obligația să se pronunțe cu privire la toate aspectele solicitate de apărare. Faptul că se modifică dosar dispozitivul și în dispozitiv apare că respinge cererea de înlocuire a măsurii arestului preventiv, în principal, cu control judiciar și în subsidiar, cu arest la domiciliu, nu crede că are nici cea mai mică valoare, atâta timp cât dispozitivul se bazează pe considerente. Or, în considerente nu găsește nici o referire la măsura arestului la domiciliu. Din acest punct de vedere, așa cum a spus, garanția reală că instanța ascultă apărările și analizează efectiv probațiunea, din punctul său de vedere, nu se poate complini în acest moment, având în vedere faptul că prima instanță nu analizează deloc, dar absolut deloc, nici apărarea și nici măcar solicitările exprese cu privire la înlocuirea măsurii arestului preventiv. Mai mult decât atât, de ce spune că se impune desființarea și trimiterea spre rejudecare? Garanția la care a tot făcut referire, care este atât în beneficiul părților cât și a instanței de control, așa cum a arătat și

în jurisprudența Curții de Apel Cluj, dar nu numai, instanța de control judiciar nu are posibilitatea reală de a aprecia și de a evalua legalitatea și temeinicia încheierii pronunțată de prima instanță, dacă ar proceda doar în calea de atac a contestației la rejudicare. Practic, dacă prima instanță nu analizează și nu face o referire în mod expres și la apărare și în mod obiectiv să reiasă că s-a făcut o analiză, am fi în situația de a discuta pentru prima dată legalitatea și temeinicia măsurii arestului preventiv în calea de atac a contestației, practic, nu ar avea dublu grad de jurisdicție, pentru că instanța de control judiciar nu are cum efectiv să analizeze, atât timp cât discutăm în prima fază în calea de atac a contestației. O altă chestiune pentru care apreciază că este nelegală încheierea este și faptul că prima instanță nu prevede în mod expres din încheiere data de la care se menține, se prelungește măsura arestului preventiv și data la care încetează. În aceste condiții, așa cum rezultă și din practica CEDO, este o mențiune extrem de importantă pe care inculpatul trebuie să o cunoască efectiv, durata, în mod concret pentru care se află în stare de arest preventiv. Or, nu toată lumea are cunoștințe de drept să calculeze dacă e termen substanțial, dacă e termen procedural, data la care începe și data la care expiră măsura. Or, nici această garanție nu este acoperită de prima instanță. Acestea sunt toate motivele pentru care apreciază că încheierea primei instanțe este nelegală și se impune admiterea contestației, desființarea și trimiterea spre rejudicare, pentru că suntem în situația în care ne pronunțăm asupra unei încheieri care nu este motivată. În ceea ce privește netemeinicia, prima instanță, așa cum a arătat, singura instanță care până acum a făcut o analiză proprie și concretă a fost judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Judecătoriei Baia Mare la momentul la care parchetul a formulat propunerea de luare a măsurii arestului preventiv. Spune acest lucru pentru că, analizând considerentele instanței, s-a reținut corect starea de fapt și toate circumstanțele reale și personale în care fapta a fost comisă, respectiv faptul că, de cele mai multe ori inculpatul a fost provocat de însăși persoana vătămată, aspecte care rezidă inclusiv din înregistrarea video pusă la dispoziția organelor de urmărire penală, inclusiv de persoana vătămată. Iarăși o chestiune pentru care apreciază că măsura preventivă este nelegală în momentul de față, dacă stăm să analizăm atât cât presupune această analiză, doar cu privire la măsura arestului preventiv, se va constata faptul că pentru infracțiunea de amenințare – două acte materiale, nici măcar nu s-a dispus extinderea urmăririi penale. Deci, în momentul de față, inculpatul este trimis în judecată pentru două acte materiale cu privire la care nici măcar nu s-a dispus extinderea urmăririi penale. Corect, admite că nu suntem în contestație cu privire la încheierea judecătorului de cameră preliminară în ceea ce privește cererile și excepțiile din această procedură, dar totuși, când stăm să analizăm proporționalitatea, oportunitatea și legalitatea unei măsuri preventive, crede că trebuie avute în vedere și aceste aspecte. Organul de cercetare penală dispune efectuarea în continuare a urmăririi penale cu privire la infracțiunea de amenințare, vine procurorul de caz și confirmă ordonanța – amenințare în formă continuată, fără să existe extindere, fără să existe o schimbare a încadrării juridice. Deci, sunt enorm de multe vicii procedurale în faza de urmărire penală care, din punctul său de vedere, au influență hotărâtoare asupra unei măsuri preventive. În ceea ce privește proporționalitatea, dacă stăm să analizăm faptul că inculpatul se află deja de 65 de zile în stare de arest, cu toate că niciunde, în afară de judecătorul de drepturi și libertăți din primă instanță, nu se analizează în mod concret probațiunea, bineînțeles, atât în ceea ce privește măsura preventivă, nu mai mult, apreciază că toate probele care sunt în dosar nu conferă o gravitate, după cum reține și judecătorul, care poate să susțină cea mai gravă dintre măsurile preventive existente. Și aici trebuie să facem o comparație și o analiză reală între pericolul social raportat în mod concret la actele din dosar și la restrângerea dreptului la libertate a individului, garantat la nivel internațional. Aceste aspecte trebuie comparate în mod efectiv, după cum rezultă și din practica CEDO și nu doar în mod abstract, raportat strict la limitele de pedeapsă, la încadrarea juridică, care din punctul său de vedere este destul de criticabilă în acest moment. Toate aceste aspecte trebuie analizate în concret, inclusiv din înscrisurile în circumstanțiere depuse, pe care judecătorul de la prima

instanță reține în încheiere că, acestea nu pot fi avute în vedere la momentul la care se discută măsura preventivă. Or, în mod categoric, prin jurisprudența CEDO s-a stabilit că la momentul la care se discută o măsură preventivă, instanța are obligația să analizeze toate aspectele personale ale inculpatului, cu atât mai mult înscrisuri în circumstanțiere din care rezultă că inculpatul nu prezintă un pericol public pentru societate, așa cum se susține. În ceea ce privește rejudecarea, așa cum a arătat, solicită admiterea contestației, să se dispună desființarea încheierii și rejudecând, în principal, să se dispună revocarea măsurii arestului preventiv, iar în măsura în care se consideră că se impune menținerea inculpatului sub puterea unei măsuri preventive, în principal, să se dispună înlocuirea acesteia cu control judiciar și în subsidiar cu arest la domiciliu, la adresa indicată în concluzii.

Apărătorul ales al contestatorului-inculpat (...), doamna avocat Danciu Ileana, arată că, raportat la decizia judecătorului de cameră preliminară, care a apreciat că propunerea de menținere a arestării preventive este întemeiată întrucât, motivele care au stat la baza luării măsurii arestării preventive subzistă și în prezent și nu au apărut elemente care să ducă la necesitatea punerii în libertate a inculpatului sau la instituirea unei măsuri mai puțin restrictive de libertate, spune că, atât în ceea ce privește motivele care au stat la baza luării acestei măsuri cât și elemente noi, în mod greșit a apreciat instanța că nu au fost modificate. În concret, a fost arestată această persoană pentru că asupra sa planează suspiciunea că a săvârșit 3 fapte penale. La momentul la care a fost arestat, în 15 decembrie 2021, evident că starea conflictuală dintre părți, raportat la ceea ce de fapt a făcut partea vătămată, în sensul că i-a corupt soția și a întreținut o relație extraconjugală cu acesta, relație care soția a recunoscut-o și a obținut iertarea soțului. Motiv pentru care au înțeles să-și continue viața și să uite ce s-a întâmplat. Aceasta a fost practic cauza care a degenerat, în sensul că, aflând partea vătămată despre atitudinea soțului care și-a iertat soția, nu i-a convenit și raportat la acest inconvenient au început șicanările între cele două părți, provocându-l pe inculpat în a avea o atitudine neconformă cu dispozițiile legale și cu ordinea socială. În acel moment în decembrie, este adevărat că raportat la acea stare conflictuală și la acea nemulțumire pe care a creat-o și faptul că, datorită acestei conduite a părții vătămate, soția inculpatului, cuprinsă de remușcări, a avut 3 tentative de suicid. Evident că, în raport de aceasta și au acte medicale pe acest aspect, evident că sufletul inculpatului a fost extrem de tulburat, pentru că avea convingerea că aveau o căsnicie fericită și că nu se poate întâmpla acest lucru, dar pe de altă parte, a înțeles că om că oricine poate greși, trebuie să-l iertăm și mergem mai departe. Atitudinea inculpatului de a ierta și de a merge mai departe este dovedită cu înscrisuri. Și-au dat demisia de la locurile de muncă și au plecat într-o țară străină, în Irlanda, la Dublin, tocmai pentru a începe o nouă viață. Asta se întâmpla în martie. Dacă până atunci s-ar fi finalizat într-un fel cercetările și nu a fi trebuit să-i recheme din Dublin pentru a li se lua declarații, nu ar mai fi fost aceste incidente. În momentul în care au revenit la solicitarea organului de poliție pentru a li se lua declarații, iarăși au intrat în contact cu partea vătămată, care tot timpul a încercat să provoace inculpatul. Nu se poate, partea vătămată care a avut o relație intimă cu soția inculpatului să aibă o asemenea atitudine, să spună cuvinte josnice cu privire la moralitatea soției inculpatului. Evident că un om onest se simte ofensat și este de înțeles atitudinea lui. Deci, decizia de a fi arestat în decembrie s-a justificat, există suspiciunea rezonabilă, există un comportament sancționat de legea penală, dar de atunci ce s-a întâmplat?. Evident că fiind pus sub arest, inculpatul a putut analiza la rece, și-a dat seama că indiferent ce ni se întâmplă, nu avem dreptul să ne facem singuri dreptate, trebuie să așteptăm o decizie a unui judecător. Până la momentul la care se va stabili definitiv că ești condamnat pentru faptele tale, trebuie să aștepti să decida cineva. Până la acel moment există o suspiciune rezonabilă. Și cum de ce spune că nu mai subzistă temeiurile? Sunt 3 fapte penale, e adevărat, fiecare are o anumită pedeapsă. În orice ipoteză, cele 3 fapte penale nu ar putea aduce o condamnare cu executare a inculpatului, dacă se va pronunța o hotărâre, condiție în care, raportat la durata de timp de cât a fost reținut, arestat, în

prezent acest temei nu mai există. Bunul mers al procesului penal nu poate fi împietat în nici un mod, pentru că niciodată cele două părți nu se vor împăca, asta este exclus, nici împăcare, nici recunoaștere, au fost aceste fapte, își asumă consecințele lor și va răspunde pentru acesta, dar pentru aceste fapte putem să distrugem viața unei familii, putem să-l închidem și să-și piardă locul de muncă, să-și piardă apartamentul? A săvârșit o faptă așa de mare, așa de gravă, încât toată viața lui la 39 de ani, unde se vede că nu a avut niciodată conflict cu legea penală, a fost un om respectat în societate, aspect dovedit cu contractul de muncă depus la dosar, inclusiv în Dublin a fost așteptat pentru că are prieteni. Această persoană face parte dintr-o societate în care este apreciat. Din ce punct de vedere ar părea că această persoană poate reprezenta un pericol pentru societate, poate reprezenta un pericol pentru buna desfășurare a procesului penal, în condițiile în care martori deja au fost audiați? Evident că nu dorește să ia legătura cu partea vătămată, este exclusă o împăcare, se va judeca și va răspunde pentru faptele sale, de aceea crede că trebuie avută în vedere proporția. Noi nu-l putem pedepsi la acest moment că încă nu este condamnat, dar trebuie să luăm măsuri preventive pentru a se evita să se întâmple ceva. Atitudinea inculpatului sau a soției, ambele părți sunt extrem de supărate, rușinate, starea lor sufletească pentru niște oameni onești și care au avut o anumită poziție în societate, au convenit să plece la Oradea, au închiriat apartamentul din Baia Mare, pe care l-au cumpărat cu credit bancar, au închiriat apartament în Oradea, tocmai în ideea să nu aibă nici o tangență cu partea vătămată până la momentul finalizării cercetărilor. În ce mod ar putea împieta acesta judecarea în stare de libertate a inculpatului? Spune că în nici unul. A dovedit inculpatul că a înțeles și că dorește să nu se întâlnească tocmai pentru a nu determina partea vătămată să-l provoace, să-l instige să săvârșească fapte penale pentru că ea personal crede că, din răzbunare, partea vătămată a vrut să împartă toate aceste chestiuni și să ajungă la o condamnare a inculpatului și va spune de ce. Se va raporta doar la fila 225 din dosarul de urmărire penală: fapta sesizată nu se confirmă. Nu se poate să dai telefon la 112 și spui: „știți, am o problemuță” și când îl întreabă operatorul: „este prezent acum?”, „a, nu-i prezent acum”. Păi, a văzut oameni simpli care au fost amendați cu sume foarte mari, 2500 lei, pentru că au apelat 112 în mod nejustificat. Apreciază că este o atitudine premeditată a părții vătămate de a-l determina pe acest om care, din caracterizările depuse, din contractul de la locul de muncă, chiar domnul director al dânsului i-a comunicat că nu i-a acceptat demisia, este responsabil pe 3 zone, Bihor, Maramureș și Satu Mare și i-a spus așa: „încearcă să-ți rezolvi problemele, așteptăm să revii la muncă și până ce se soluționează, vom da atribuțiile acestea la reprezentantul de la Cluj”. Deci există atâta înțelegere din partea prietenilor și a celorlalți colaboratori și rezultă din declarațiile, caracterizările depuse la dosar. Nu poți să ții acest om în închisoare. Corectă a fost prima decizie, atunci s-a ajuns la violențe, se putea presupune că această persoană, datorită sentimentului de gelozie, clar că îl are și este normal și de înțeles și noi trebuie să-l înțelegem și să-l iertăm, pe de altă parte. Solicită a se schimba măsura arestului într-o măsură mai puțin restrictivă.

Reprezentantul Ministerului Public, analizând actele dosarului, concluziile formulate de apărare azi, apreciază că încheierea penală contestată este legală și temeinică, solicită a fi menținută cu consecința respingerii contestației ca nefondată și obligarea contestatorului la cheltuieli. Consideră că nu sunt întemeiate motivele pentru care apărarea a solicitat azi trimiterea cauzei în rejudecare pentru că, în solicitarea făcută de apărare de revocare a măsurii arestării preventive sau de înlocuire a măsurii preventive, așa cum s-a solicitat, s-au avut în vedere dispozițiile art. 242 alin. 1 Cod procedură penală, s-a arătat în concret că se mențin temeiurile care au determinat luarea măsurii arestării preventive și că nu au apărut temeiuri de natură să justifice înlocuirea acestei măsuri cu altă măsură mai puțin restrictivă de drepturi. S-a făcut referire la gradul de pericol social concret al faptei, la modalitatea și împrejurările în care acestea au fost săvârșite, vorbim de cele 3 infracțiuni, la pericolozitatea inculpatului, pentru că după ce s-a pus în mișcare urmărirea penală împotriva sa, a continuat să comită fapte de aceeași

natură și s-a concluzionat că nu se poate revoca măsura arestării preventive pentru că ea, în continuare, este atât legală, cât și temeinică. Mai apoi s-au analizat dispozițiile art. 242 alin 2 Cod procedură penală, s-au avut în vedere din nou, împrejurările concrete ale cauzei, s-a avut în vedere conduita procesuală a inculpatului, care nu recunoaște în totalitate faptele și s-a apreciat că o măsură preventivă mai ușoară nu poate să satisfacă scopul pentru care această măsură a fost luată și că nu este aptă să protejeze în mod eficient interesul public, a citat din încheierea contestată. Ca atare, apreciază că nu se justifică a se trimite cauza în rejudecare, pentru că instanța analizat în concret, toate aspectele invocate de apărare, așa cum cer dispozițiile art. 242 alin. 1 și 2. Mai apoi s-a cerut azi ca, rejudecând cauza, să se admită contestația și să se revoce, în principal măsura și să se înlocuiască cu altă măsură mai ușoară. În raport de aceleași considerente, având în vedere natura faptelor pentru care inculpatul este cercetat, împrejurările și modalitatea în care acestea au fost săvârșite, gradul de pericol social concret al acestora, care ar fi consecințele pentru înlocuirea sau revocarea măsurii, apreciază că măsura este necesar a fi menținută, nu este oportun a fi înlocuită, este proporțională cu gravitatea acuzației și necesară pentru înlăturarea stării de pericol pentru ordinea publică. Nu în ultimul rând, apreciază că instanța fondului a făcut referire și la aceste aspecte, la necesitatea menținerii măsurii, la proporționalitatea măsurii cu gradul de pericol social concret al faptelor, sens în care apreciază încă o dată că sentința penală contestată este legală și temeinică.

Apărătorul ales al contestatorului-inculpat (...), domnul avocat Gîndac Cristian Călin, în replică arată că concluziile doamnei procuror, probabil că ar fi fost justificate și întemeiate în contestația anterioară, dar având în vedere faptul că încheierea atacată este exact un copy-paste la încheierea precedentă și diferă doar durata la care inculpatul se află în stare de arest preventiv, a verificat fiecare paragraf. Pe de altă parte, nu a auzit ca doamna procuror să pună concluzii asupra aspectului criticat pe motiv că au solicitat înlocuirea cu arest la domiciliu și instanța nu s-a pronunțat.

Reprezentantul parchetului arată că instanța s-a pronunțat.

Contestatorul-inculpat (...), având ultimul cuvânt, arată că are și el dreptul la ultimul cuvânt și nu o să fie chiar pe scurt. În primul rând, îi pare rău că s-a lăsat provocat de așa-zisa parte vătămată, dar dacă s-ar viziona video și o să aibă ocazia cât de curând, pentru că a primit și de la Drepturile Omului de la Bruxelles răspuns și o să se poată urmări de câte ori l-a lovit partea vătămată, de vre-o 7 ori și de câte ori l-a jignit și în momentul în care i-a spus „curva de nevastă-ta”, atunci i-a aplicat lovituri, nu în cap cum i-ar fi dat alții. Crede că nu și-a făcut dreptate singur, a răspuns la violențele exercitate de acest hărțuitor sexual care își face activitatea de hărțuire sexuală în frizeria la care lucrează și după cum se poate vedea, el este deja divorțat, mințind că soția lui nu vrea copii și că este prea bătrână, ca acum soția lui este gravidă cu altcineva. Deci un mincinos. Fiecare declarație este mincinoasă pe care a dat-o și poate să demonstreze asta. A vrut să-l implice, pentru că era implicat Cristi Petruț, directorul de bancă al soției sale și nu a reușit decât în momentul în care a fost arestat și după arestul de 24 de ore doamna judecător la care i-a spus la fel cum le-a spus și doamnelor polițiste de sute de ori, l-a chemat în audiență la poliție și atunci, simțind că ele este închis, a început să vorbească numai minciuni, iar poliția pârțitoare încă de la început, i-a mai făcut un dosar de sechestrare de persoane și privare de libertate care fost clasat. De asemenea, procurorii, colegii doamnei din stânga sa, au făcut un abuz, interzicându-i să-i vadă soția sau să o sune pe perioada respectivelor cercetări și au menținut această măsură până când domnul avocat Gîndac le-a cerut dovada și nu au avut ce să trimită și atunci au renunțat. De asemenea, dacă se vor vedea mesajele de „amenințare” după cum spune doamna polițistă Georgiana Filip, dacă se va citi oricare dintre ele, nu există nici o amenințare. Era o informare a publicului și era datoria sa să o facă, să nu meargă la acel salon pentru că este un hărțuitor sexual acolo, pentru că nu merită să dai bani din bugetul familiei ca un hărțuitor sexual să facă „complimente” sau cum a spus un polițist, avansuri continue și după aceea să te urmărească și să te hărțuiască plimbându-se prin

fața blocului. Întreg dosarul este un fals și solicită completului să nu se lase dus în eroare de munca în echipă a polițiștilor și procurorilor de a fabrica acest dosar într-un stil de amator, de grădiniță. Poate demonstra orice, deoarece fiecare audiere o are ca probă audio la poliție.

COMPLETUL DE JUDECĂTORI DE CAMERĂ PRELIMINARĂ

Prin încheierea penală nr. 379 din data de 4.02.2022 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei Baia Mare în dosarul nr. (...)/182/2022/a1.2, s-au respins cererile de revocare sau de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura controlului judiciar, în principal, ori cu măsura arestului la domiciliu, în subsidiar, formulate de inculpat, prin apărătorul acestuia.

În baza art. 348 raportat la art. 207, alin. 4 Cod procedură penală, s-a constatat legalitatea și temeinicia măsurii arestării preventive luată față de inculpatul (...), cu adresa pentru comunicarea actelor de procedură la Cabinet Avocat Gîndac Cristian - Călin – Cluj Napoca, str. Calea Dorobanților, nr. 112, bl. G2, et. 2, ap. 28, jud. Cluj, fără antecedente penale, în prezent arestat preventiv în Penitenciarul Gherla, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de hărțuire, amenințare în formă continuată și lovire sau alte violențe, prevăzute de: art. 208 alin. 1 și 2 Cod penal, art. 206 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (6 acte materiale) și art. 193 alin. 2 Cod penal, totul cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal, măsură dispusă prin Încheierea penală nr. 96/CDL/15.12.2021 a Tribunalului Maramureș, în baza căreia s-a emis mandatul de arestare preventivă nr. 47/UP/15.12.2021, pe care a menținut-o pentru următoarele 30 de zile.

În baza art. 275, alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat au rămas în sarcina acestuia.

Pentru a pronunța această încheiere, prima instanță a avut în vedere următoarele:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria Baia Mare nr. 314/P/2021 din data de 04.01.2022, inculpatul (...) a fost trimis în judecată, în stare de arest preventiv, pentru săvârșirea infracțiunilor de hărțuire, amenințare în formă continuată și lovire sau alte violențe, prevăzute de: art. 208 alin. 1 și 2 Cod penal, art. 206 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (6 acte materiale) și art. 193 alin. 2 Cod penal, totul cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal.

Dosarul cauzei a fost înregistrat pe rolul instanței sub nr. (...)/182/2022, la data de 04.01.2022.

În cursul urmăririi penale, prin Încheierea penală nr. 3884/09.12.2021 a Judecătoriei Baia Mare, judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Judecătoriei Baia Mare a respins propunerea formulată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Baia Mare și a luat față de inculpat, pe o durată de 60 zile, măsura preventivă a controlului judiciar.

Prin Încheierea penală nr. 96/CDL/15.12.2021 a Tribunalului Maramureș, completul de judecători de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului Maramureș a admis contestația formulată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Baia Mare, a admis propunerea formulată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Baia Mare și a dispus arestarea preventivă a inculpatului (...) pe o durată de 30 de zile, fiind emis mandatul de arestare preventivă nr. 47/UP/15.12.2021.

Prin Încheierea penală nr. 67/11.01.2022 a Judecătoriei Baia Mare, definitivă prin Încheierea penală nr. 7/CCP/20.01.2022 a Tribunalului Maramureș, s-a dispus menținerea pe o durată de 30 de zile a măsurii arestării preventive.

Analizând măsura arestării preventive dispusă față de inculpatul (...), în raport cu actele și lucrările dosarului, dar și cu dispozițiile legale incidente, judecătorul de cameră preliminară a apreciat că aceasta este legală și temeinică, întrucât temeiurile care au determinat luarea acestei măsuri se mențin, nu s-au modificat până la acest moment procesual, și impun în continuare măsura privativă de libertate menționată.

Astfel, potrivit art. 202, alin. 1 Cod de procedură penală, „măsurile preventive pot fi dispuse dacă există probe sau indicii temeinice din care rezultă suspiciunea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune și dacă sunt necesare în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, al împiedicării sustragerii suspectului ori a inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată ori al prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni”.

Alineatul 3 al art. 202 din Codul de procedură penală, prevede că „orice măsură preventivă trebuie să fie proporțională cu gravitatea acuzației aduse persoanei față de care este luată și necesară pentru realizarea scopului urmărit prin dispunerea acesteia”.

Judecătorul de cameră preliminară a reținut că, în accepțiunea C.E.D.O., suspiciunea rezonabilă presupune existența unor fapte sau informații apte să convingă un observator obiectiv că este posibil ca persoana în cauză să fi săvârșit infracțiunea.

În cauză, se menține suspiciunea rezonabilă că inculpatul ar fi autorul infracțiunilor pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală, în acest sens fiind avute în vedere: procese – verbale de redare înregistrări audio – video, fotografii judiciare și suporturi optice (filele 154 – 161, filele 164 – 165, filele 168 – 202 și fila 336, filele 338 – 341); adresa nr. 130358/02.11.2021 a Serviciului de Telecomunicații Speciale (filele 204 – 205); proces – verbal privind redarea înregistrărilor efectuate de Serviciul de Telecomunicații Speciale cu ocazia apelării SNUAU 112 de către persoana vătămată și suport optic (filele 206 – 210 și fila 337); procese – verbale întocmite de către organele de cercetare penală cu ocazia intervenției la sesizările persoanei vătămate efectuate prin SNUAU 112 (fila 41, filele 219 – 220); proces – verbal întocmit de către organele de cercetare penală cu ocazia examinării localizării unor imobile (filele 211 – 213); certificat medico – legal nr. 1085/19.11.2021 al Serviciului Județean de Medicină Legală Maramureș (fila 92); mesajele depuse de persoana vătămată, care i-au fost trimise sau au fost postate de inculpat și dovada apelurilor primite de persoana vătămată și suport optic (filele 69 – 88 și fila 335); mesajele depuse de persoana vătămată cuprinzând corespondența sa cu martora (...) (filele 55 – 68); fotografii realizate de persoana vătămată (filele 215 – 216); declarații martori (filele 110 – 145); declarații persoană vătămată (...) (filele 44 – 53, filele 90 – 91 și filele 346 – 347); declarație persoană vătămată (...) (filele 93 – 94); declarații inculpat (fila 96, fila 98, filele 103 – 104, filele 106 – 109 și filele 346 – 347).

Potrivit art. 223, alin. 2 Cod procedură penală, „măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată și dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit (...) o altă infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani ori mai mare și, pe baza evaluării gravității faptei, a modului și a circumstanțelor de comitere a acesteia, a anturajului și a mediului din care acesta provine, a antecedentelor penale și a altor împrejurări privitoare la persoana acestuia, se constată că privarea sa de libertate este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică”.

Judecătorul de cameră preliminară a reținut că, în cauză, este îndeplinită condiția impusă de prima teză a art. 223, alin. 2 Cod procedură penală, întrucât din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit infracțiunea de lovire sau alte violențe, pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de la 6 luni la 5 ani închisoare sau amendă.

Analiza condiției pericolului social se realizează prin raportare la gravitatea infracțiunilor pentru care a fost trimis în judecată inculpatul, la frecvența infracțiunilor de același gen săvârșite și la necesitatea unei prevenții generale.

În cauză, starea de pericol pentru ordinea publică se deduce din natura și gravitatea presupuselor fapte, dată de modalitatea concretă în care se presupune că a fost comisă, din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultând suspiciunea rezonabilă că:

În perioada 28.11.2020 – 04.10.2021, în mod repetat, fără drept, inculpatul ar fi urmărit-o pe persoana vătămată (...), pe raza municipiului Baia Mare – la locul de muncă, la adresa unde locuiește, precum și în trafic și pe raza orașului Șomcuta Mare, la locuința părinților persoanei vătămate, i-ar fi supravegheat în mod repetat locuința și locul de muncă, cauzându-i persoanei vătămate o stare de temere și ar fi efectuat în mod repetat apeluri telefonice cu număr ascuns pe numărul de telefon mobil al persoanei vătămate și i-ar fi trimis în mod repetat mesaje denigratoare pe rețelele de socializare, de pe diferite conturi, care prin frecvență și conținut i-au cauzat o stare de temere persoanei vătămate.

În baza aceleiași rezoluții infracționale, în datele de 14.02.2021, 08.03.2021, 05.08.2021, 26.09.2021, 18.11.2021 și 03.12.2021, inculpatul ar fi amenințat-o pe persoana vătămată (...) cu acte de violență și cu moartea, amenințări de natură să îi producă acesteia o stare de temere.

În data de 18.11.2021, în jurul orei 18:00, în timp ce se afla în parcare subterană a complexului comercial Vivo Mall, situat în municipiul Baia Mare, strada Victoriei nr. 73, județul Maramureș, inculpatul ar fi exercitat acte de violență asupra persoanei vătămate (...), care ar fi suferit în urma agresiunii o leziune ce a necesitat pentru vindecare 5 – 6 zile de îngrijiri medicale.

Asemenea infracțiuni au o rezonanță deosebită în rândul comunității, fiind apreciate de către judecătorul de cameră preliminară ca fiind de natură a tulbura opinia publică și de a îi afecta grav încrederea într-un sistem real de valori, generând atitudini de neîncredere la adresa organelor statului chemate să protejeze ordinea socială, în lipsa unei reacții ferme.

De asemenea, referitor la considerațiile făcute de către inculpat prin apărător ales, privind inexistența infracțiunilor pentru care inculpatul a fost trimis în judecată prin rechizitoriul emis la data de 04.01.2022 în dosarul nr. 314/P/2021 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Baia mare, judecătorul de cameră preliminară a reținut faptul că acestea privesc chestiuni de fond care urmează a fi analizate în cursul judecății.

Cu privire la persoana inculpatului, judecătorul de cameră preliminară a avut în vedere criteriile impuse de teza a doua a art. 223, alin. 2 Cod procedură penală, sens în care s-a reținut că, pe parcursul cercetărilor efectuate în cauză inculpatul a avut o atitudine de recunoaștere parțială a infracțiunilor reținute în sarcina sa, prezentând versiuni și justificări proprii cu privire la o parte dintre actele materiale din conținutul infracțiunilor și s-a prevalat de dreptul la tăcere cu privire la o parte dintre aceste acte materiale.

Judecătorul de cameră preliminară a observat, de asemenea, că, deși inculpatul cunoștea că împotriva sa se instrumentează o cauză penală, a ignorat demersurile autorităților judiciare și a persistat în activitatea infracțională, săvârșind după punerea în mișcare a acțiunii penale cu intenție o nouă infracțiune, împrejurare în raport cu care înscrisurile depuse la dosarul cauzei, cu privire la persoana inculpatului, apar ca irelevante în privința verificării legalității măsurii arestării preventive.

Totodată, judecătorul de cameră preliminară a apreciat că măsura arestării preventive este în continuare proporțională cu gravitatea acuzației adusă inculpatului și necesară în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal și al prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni, fiind singura măsură aptă să protejeze în mod eficient interesul public, neintervenind temeuri noi de fapt care să justifice revocarea măsurii arestării preventive a inculpatului sau înlocuirea acesteia cu măsura controlului judiciar sau nedispărând temeiurile care au justificat luarea măsurii arestării preventive a inculpatului.

Inculpatul a fost arestat preventiv în data de 15.12.2021, acesta aflându-se sub puterea măsurii preventive de mai puțin de două luni. Aprecierea duratei rezonabile a detenției se face

luându-se în considerare circumstanțele concrete ale fiecărui caz, pentru a se vedea în ce măsură există indicii cu privire la un interes public real care, fără a fi adusă atingere prezumției de nevinovăție, are o pondere mai mare decât cea a regulii generale a judecării în stare de libertate, or, în speță, presupusele fapte săvârșite de inculpat aduc atingere bunei desfășurări a ordinii sociale și reclamă menținerea stării de arest preventiv a acestuia.

Pe cale de consecință, judecătorul de cameră preliminară a apreciat că temeiurile care au determinat luarea măsurii arestării preventive se mențin, motiv pentru care, constatând legalitatea și temeinicia măsurii arestării preventive, a menținut această măsură pentru următoarele 30 de zile.

Cu privire la solicitarea formulată de inculpat, prin apărător, în sensul revocării măsurii arestării preventive sau de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura controlului judiciar, în principal, ori cu măsura arestului la domiciliu, judecătorul de cameră preliminară a apreciat că, față de considerentele de mai sus, solicitarea de revocare a măsurii arestării preventive nu poate fi admisă, iar măsura controlului judiciar nu este suficientă pentru realizarea scopului prevăzut la art. 202, alin. 1 Cod procedură penală și nici oportună la acest moment procesual, în raport de argumentele expuse anterior, cererile respective fiind respinse.

Împotriva acestei încheieri a formulat contestație inculpatul (...), prin apărător ales, iar prin motivele contestației depuse ulterior, a solicitat, în esență, admiterea contestației formulate, desființarea acesteia și trimiterea cauzei spre rejudecare, având în vedere aspecte de nelegalitate, cu consecința revocării măsurii arestului preventiv și punerea de îndată în libertate a inculpatului. S-a arătat că încheierea nu este motivată, instanța nu s-a pronunțat asupra măsurii arestului la domiciliu, deși s-a solicitat înlocuirea măsurii arestului preventiv cu măsura controlului judiciar sau a arestului la domiciliu. Rejudecând, să se constate că temeiurile care au stat la baza luării măsurii preventive a arestului preventiv au încetat și nu există temeiuri noi care să o justifice. În măsura în care se va considera că se impune menținerea inculpatului sub puterea unei măsuri preventive, solicită a se dispune, în principal, înlocuirea măsurii arestului preventiv cu cea a controlului judiciar. În subsidiar, înlocuirea măsurii arestului preventiv cu cea a arestului la domiciliu, la adresa indicată.

Procedând la examinarea contestației prin prisma motivelor invocate dar și din oficiu judecătorii de cameră preliminară rețin următoarele:

Potrivit art. 207 Cod procedură penală, în tot cursul procedurii de cameră preliminară, judecătorul de cameră preliminară, din oficiu, verifică periodic, dar nu mai târziu de 30 de zile, dacă subzistă temeiurile care au determinat luarea măsurii arestării preventive.

Dispozițiile art. 223 Cod procedură penală impun a fi îndeplinite anumite condiții pentru luarea măsurii arestării preventive, respectiv din probe să rezulte suspiciunea rezonabilă că inculpatul ar fi săvârșit o anumită infracțiune, infracțiunea să fie de o anumită gravitate, iar măsura preventivă să fie necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică.

În mod evident la luarea unei măsuri preventive organul judiciar abilitat a se pronunța asupra unei astfel de măsuri trebuie să evalueze în concret oportunitatea și necesitatea luării unei anumite măsuri preventive în funcție de circumstanțele cauzei prin prisma dispozițiilor art. 202 Cod penal care consacră scopul pentru care o măsură preventivă poate fi dispusă. Astfel, judecătorul de cameră preliminară, dincolo de analiza întrunirii elementelor care configurează suspiciunea rezonabilă că o persoană ar fi săvârșit o infracțiune, va trebui să analizeze care dintre măsurile preventive reglementate de lege este necesară și mai ales suficientă pentru ca scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal și al împiedicării sustragerii inculpatului de la proces ori al prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni, poate fi îndeplinit.

Astfel, completul judecători de cameră preliminară din cadrul tribunalului constată că la acest moment procesual, în condițiile în care urmărirea penală a fost finalizată, toate probele fiind administrate, în cauză fiind întocmit rechizitoriul, măsura

preventivă dispusă în cauză poate fi reevaluată în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei și cu gravitatea acuzațiilor.

Așa fiind, se apreciază că măsura arestului la domiciliu se prefigurează ca fiind necesară și suficientă pentru buna derulare a procedurii judiciare penale, în continuare.

Completul de judecători de cameră preliminară consideră că, prin obligațiile instituite în sarcina inculpatului (...) în cadrul măsurii arestului la domiciliu, această măsură oferă suficiente garanții în ceea ce privește buna desfășurare a procesului penal, asigurându-se prezența inculpatului la procedurile judiciare ulterioare și, totodată, fiind diminuat și riscul ca acesta să se sustragă de la proces. În același timp, prin obligația instituită în sarcina inculpatului de a nu lua legătura cu martorii din cauză, riscul influențării acestora este deosebit de redus, asigurându-se și prin aceste măsuri premisele unei bune desfășurări a procedurilor judiciare.

Pentru toate considerentele expuse anterior, completul de judecători de cameră preliminară apreciază că, în cauză, măsura arestului la domiciliu oferă garanții suficiente pentru realizarea unei bune desfășurări a judecății, precum și a împiedicării sustragerii inculpatului de la procedurile judiciare și, constatând că subzistă condițiile instituirii unei astfel de măsuri, va dispune înlocuirea măsurii arestării preventive cu cea a arestului la domiciliu, găsind astfel întemeiată cererea formulată de inculpat având acest obiect.

Pe cale de consecință, completul de judecători de cameră preliminară va admite contestația formulată de inculpatul (...), împotriva încheierii penale nr. 379 din data de 4.02.2022 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei Baia Mare în dosarul nr. (...)/182/2022/a1.2, pe care o va desființa în totalitate și, în rejudecare, va admite cererea formulată de inculpat și va dispune înlocuirea măsurii arestării preventive luată față de inculpat cu măsura preventivă a arestului la domiciliu pe o perioadă de 30 de zile, începând cu data de 17 februarie 2022 și până la data de 18 martie 2022, inclusiv.

Se va dispune punerea de îndată în libertate a acestuia de sub efectele mandatului de arestare preventivă nr. 47/UP/15.12.2021, emis de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului Maramureș, dacă nu este arestat în altă cauză.

În baza art. 221 al. 1 Cod procedură penală, va impune inculpatului (...) obligația de a nu părăsi fără permisiunea judecătorului de cameră preliminară sau a instanței de judecată imobilul situat în (...).

În baza art. 221 al. 2 Cod procedură penală, pe durata arestului la domiciliu, inculpatul (...) are următoarele obligații:

- a. - să se prezinte în fața judecătorului de cameră preliminară sau a instanței de judecată ori de câte ori este chemat;
- b. - să nu comunice direct sau indirect cu persoana vătămată (...), precum și cu martorii (...)

În baza art. 221 al. 4 Cod procedură penală, se va atrage atenția inculpatului că, în caz de încălcare cu rea-credință a măsurii sau a obligațiilor care îi revin, măsura arestului la domiciliu poate fi înlocuită cu măsura arestării preventive.

În baza art. 221 al. 5 Cod procedură penală, pe durata măsurii arestului la domiciliu, inculpatul va putea părăsi imobilul menționat pentru prezentarea în fața organelor judiciare, la chemarea acestora.

În temeiul art. 221 al. 9 Cod procedură penală, supravegherea respectării măsurii și a obligațiilor va fi exercitată de Poliția municipiului Oradea, jud. Bihor.

În temeiul art. 275 al. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat la tribunal rămân în sarcina acestuia.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DISPUNE:

Admite contestația formulată de inculpatul (...), arestat preventiv, aflat în Penitenciarul Gherla, împotriva încheierii penale nr. 379 din data de 4.02.2022 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei Baia Mare în dosarul nr. (...)/182/2022/a1.2, pe care o desființează în totalitate și, pronunțând o nouă hotărâre:

În baza art. 242 alin. 2 Cod procedură penală, înlocuiește măsura arestării preventive luată față de inculpatul (...), cu domiciliul procesual ales la sediul profesional al Cabinetului de avocata - Gîndac Cristian Călin, situat în Cluj Napoca, str. Calea Dorobanților, nr. 112, bl. G2, et. 2, ap. 28, jud. Cluj, cu măsura preventivă a arestului la domiciliu pe o perioadă de 30 de zile, începând cu data de 17 februarie 2022 și până la data de 18 martie 2022, inclusiv.

Dispune punerea de îndată în libertate a acestuia de sub efectele mandatului de arestare preventivă nr. 47/UP/15.12.2021, emis de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului Maramureș, dacă nu este arestat în altă cauză.

În baza art. 221 al. 1 Cod procedură penală, impune inculpatului (...) obligația de a nu părăsi fără permisiunea judecătorului de cameră preliminară sau a instanței de judecată imobilul situat în (...).

În baza art. 221 al. 2 Cod procedură penală, pe durata arestului la domiciliu, inculpatul (...) are următoarele obligații:

- a. - să se prezinte în fața judecătorului de cameră preliminară sau a instanței de judecată ori de câte ori este chemat;
- b. - să nu comunice direct sau indirect cu persoana vătămată (...), precum și cu martorii: (...)

În baza art. 221 al. 4 Cod procedură penală, atrage atenția inculpatului că, în caz de încălcare cu rea-credință a măsurii sau a obligațiilor care îi revin, măsura arestului la domiciliu poate fi înlocuită cu măsura arestării preventive.

În baza art. 221 al. 5 Cod procedură penală, pe durata măsurii arestului la domiciliu, inculpatul poate părăsi imobilul menționat pentru prezentarea în fața organelor judiciare, la chemarea acestora.

În temeiul art. 221 al. 9 Cod procedură penală, supravegherea respectării măsurii și a obligațiilor va fi exercitată de Poliția municipiului Oradea, jud. Bihor.

În temeiul art. 275 al. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat la tribunal rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în camera de consiliu azi, 17 februarie 2022.

Președinte

**Judecător de cameră preliminară
Francisc Ovidiu**

Judecător de cameră preliminară

Alb Codruța Violeta

Concediu de studii

Semnează președintele completului

**Grefier Gherman
Mărioara**

Red.F.O.T.red.G.M.

28.02.2022 - 2 ex.

Judecător la fond: Marcu Iacob Cătălin